

- מהחזית המצרית מביעות ידיעות על נסיגת הכוחות לדרום, כאילו עומדים לעזוב אשדוד, מגדל, חלונגה, עיראק סווידן ועוד. שמעון קיבל הוראות להתקיף חלילה עיראק סווידן, ויגאל בטוח שהמקום יכבש. אבא קובנר כבר הכין זה ארבעה ימים שיר מזמור לכבוד המאורע.

- באחת עשרה בערב יצאתי עם יגאל ונחמיה לחזית. ביקרנו אצל יגאל אלון בגדרת וסמס נכדנו למטה של שמעון. את שמעון לא מצאנו. מהגב של הכנין צטינו לחזית. השעולת משום מה החלה רק בשחיתקשורה. מאשדוד ומגדל נשמעו כל הזמן יריות מסכנות בסביבות עיראק סווידן רעמו התותחים. האווירונים שלנו הפציצו. רקיטות הזריחו את האופק המסומסס בערמל עב.

בשחים חזרנו הביתה - אולם לאורך הדרך שמענו יריות מאשדוד, סימן שחמצרים לא עזבו המקום, אם כי התצפיות שלנו גילו מכוניות וזות לדרום. יגאל אלון הכשיח שיפתח שחמס שני עברי הכביש ע"י בית-חגון לא ימן למצרים לעבור. הוא בשוח שהלילה יפול עיראק סווידן.

בבאר שבע לקחנו כשבעים שבויים. יחידו רוב הבנינים, ונחמצרו בבניני הממשלה והמסורה. שאלתי אם נוכל להגן על המקום - במקרה של התקפת נגד, שיש לחשוב שבוא חבוא. יגאל סבור שכן. יש לנו בנגב עוד גדוד המשיטה, ונשלחו עוד מאה אנשים לבאר-שבע.

בלילה העירונו אזעקות נראו אווירונים אויב.

22.10.48, יום ו' י"ט תשרי תש"ט.

עיראק סווידן לא נכבש - אם כי אבדנו עשרות חללים. שיידת מצרית פרצה דרכה לעזה והטריז לא יכל לעכב אותה.

בשלוש בלילה בא אצלי ראובן ומר שמוחן בשם בינץ דורש להפסיק את בשעה 3 תח"צ ביום ו'. אמרתי לו שבוקר אתן חשוכה. לא מחויבים לענות בלילה.

בעטר בבוקר בא ראובן עוד פעם. הזמנתי יגאל. ראובן מציע 3 אפשרויות לחפסיק בשלוש לפי הדרישה, לחפסיק רק אחרי 12 שעות, שזה יבא בערך בחצות, בלילה, לוחות בכלל עד שיודיעו לנו מה החליטו המצרים. ראובן ויגאל יוצעים לקבל תשובה ב' - כלומר לחפסיק בחצות.

הד"ר לא נראה לי - אני רואה היתרון בדחיית נוספת של 9 שעות, שהאפשרות במצרים או"ם. אחר 3 לא גבאע שום דבר חשוב עד החצות. מוטב לחפסיק בחתום לדרישה, כאנאי מפורש כמובן, שבס המצרים ימשיכו לרכוח הבלתי סדירים. יגאל הלך לחת חוראות לגי זה.

אולם אין לי כטחון שהאש תופסק - חוששני שהמצרים ימשיכו, לאחר האומץ שגילו בעיראק סווידן ובמריצת הדרך. לנו רצויה עכשיו הסמכה - לא להעמיד בסכנה כיבוש באר-עצ, שיחכן מאוד שהמצרים יסתערו עליה בכוחות גדולים, כי זוהי בשכילם מפלג פוליטית גדולה.

יש כאילו אי-מנוחה בחזיתות אחרות - נחתי חוראה לא לירות עד שנראה גורל חזית חדרום. אאס האש באמת תופסק חיום - הענין בגמר בנצחון צבאי פוליטי ומוסרי רב-ערך בשבילנו. עזה בין כך וכין כך, כפי שהסברתי אמש ליגאל אלון, לא ישאירו בשום אופן ביריגו. אולם כיבוש באר שבע יש לה ערך רב - ההנך נמן לה פרסום עולמי. והסמכה אש חיום - אם המצרים לא יסרבו - מבטיחה כיבוש זה, ויהיה גורל העירה אחד כך מה שיהיה. הדיונים באו"ם לאור כיבושנו בבאר שבע מוכיח לחיות אחר.

אחרי דחית סעיף ע"י מועצת או"ם סבור ראובן ששטח ישוב ארצה.

- סעדי עם מורגנטוי ומקדולנד בבית קלן. אאס מורגנטוי מורגש מחביקור בנגבא.

- לבנות ערב ישיבת המעוז נשאלו שתי שאלות א' שתי אגיות מצריות, אחת מתן קורוט, באו לעזה. אניוחינו מוכנות עם הסירות הקטנות. נחתי לגרטון חוראה חיובית. ב' משה דיין בא מירושלם. רוצה יחד עם חראל לתקוף חלילה^ה/השעלט של ביה-גאלה, שם מצריב ואולי קצת לגיונרים, אם לא נכבוש חחר בלילה - יבואו לשם לגיונרים. אם

נכבש יברחו חושבי שרפה ובית צמח, ופצנו בדירות ירושלים יושב, גם הרכבת תחת
 בידנו מצוין ומדור. אבידור, חיים, אשכול, ברוך רבינוב, שלמה היו בער, אחרון
 היסט. דור שאלחאל, שאול, יגאל, יעקב, ראובן היו נגד. פסקתי לשלילה מטעמים אלה
 (1) פעולת כזו מיד לאחר הכרזת חטובת העשר רועם רע בעולם, (2) אם יעלה בידנו לחפז
 חמיו - גססרן תחת לחץ מו"מ לחתוריו - ולא כדאי לאבד חיי איש אחד על זה, (3) פגיעה
 בבית גאלה (ובית לחם) חרביז העו"ם הנוצרי, (4) אין לנו ענין להתגרות בשעה זו עם
 הלגיון, שלא עזר למצרים, (5) החקפה זו עלולה לחכנים הלגיון ועיראקים לקרב -
 ולהכפיד הרושם של בידות מצרים וקרע בליגה, (6) החקפה זו חכביר על עמדתנו לא
 לסגת מהנקודות שהפסנו.

משה דיין קיבל מסק הדין בצער מובן. משה כרמל באה ידיעה שקאוקסי חפס משלטים שלנו
 ע"י מנארא. הוא רוצה לקחת חזרה המשלטים ולהתחיל בפעולת שניר. גם אני וגם יגאל
 התנגדנו וניהנה לו הוראה להתחמק חמ"ס בלקיחת המשלטים. נחוץ רוחו בין פעולה לפעולה.

הפעולה בעיראק סוידרן נכשלה חלילה. במשלטים שעל יד המקום היו לנו 28 נמנעים
 3 הרובים, 25 מצועים, במסגרת עצמה 30 נמנעים (חרובים ופצועים, כמה לא ידוע עוד).
 כל האבדות שלנו בפעולת הדרום מהחללת ועד חלילה (ולא עד ככלל) 63 חרובים, 29
 נקדרים, 274 מצועים, מהם 100 קשה, לרכות באר שבעו בה יש 8 חרובים, 25 מצועים -
 נכיסוס היו כ-120 חרובים, ולפעלה משלוש מאות נמנעים.

אנשינו חפסו חלילה 3 משלטים בין פלוגה וקרטיה, אבל לאחר החקפה נגד - נמנו אנשינו.
 המצרים הצליחו להסלט ממגדל, ולחדור לעזה למרות חרדיז, אבל מאנו 20 מכונות מצרים
 שרובות בכביש, אנשינו לכדו בית-חנן. כוחות האויב נשארו באשדוד - המטרולים שלנו
 שניסו לגשת - נמקלו באש. נמשכת חנועת מכונות מאשדוד למגדל. אחסול קיבלו המצרים
 מקודה לסגת לחכרון מקו מגדל-בית גוברין, בדרך יש לנו כוח, אולם לרגל החטובת
 ניהנה מקודה למצרים להשאר בעמדותיהם.

יש מכנה של מריגה מצרים מקצה לבאר שבע (200 מכונות) הקיצטרנו לעבור מעד ובארות
 יצחק, יכולים לשלוח שלושה גדודים. במעד נמצאת פלוגה שלנו. כנראה שאנשינו חפסו
 ביר עסלוב.

בבאר שבע יש לנו גדוד משט - נשלחו שמה עוד 100 אנשים של עודר. אנו מורשים השוק ומתבצרים בבניני הממשלה.

בקו סלוגה - עיראק מנשיה יש למצרים 3 גדודים מלחים (3000 איש), חידך חימירם שלחם לחברון היא בין הרבה א-ראיה וחל-קוניסרת. אנו מעבירים גדוד של מונדק סקרטיה למגף המזרחי בין אל-קוניסרת וחרכה א-ראיה למגדוד חידך (אבל מסומקני אש המצרים יעזבו עמדותיהם בסלוגה, עיראק מנשיה, עיראק סווידן). האנזו מקודח של המצרים להטסיק אש בשמים (שלוש שלנו) ולהטאק במקומם.

מחזית העיראקים נחמסה סלברטה באנגליה דווקא מהמפקד קאמס לפוטחי לכבוש קולי וביה נבאלה, והעיראקים ילכו אז ללוד ורמלה וראש העין...

- הקרב בבאר שבע נמשך עשר שעות. השללי 3 חוביצים (3,7), מומה אחד 6 ליטרא, חרכה מקלעים, רובים ומכוניות.

שאל מוסר מפי חוד שנקיסמן קנחה בציחית 250,000 רובים, רצאה להעביר 50000 באויר, אבל זה עוכב.

- אבידך מוסר אחמול הביעו באניה מאטריקס חמשה חיורדדים (חד-מנוע) ובביר חורדלו. היום הביעה האניה דימיטריוס והביאה 5700 חליפות קרב, 10,000 מעילי חורף, 3000 חליפות חורף לחץ, 15000 שמיכות, 13 זחלים, 50 גימים, 75,000 שמיכות, 23,000 סווסרים, באניה מריסטוקרטים מעממה (כולן שמו יווניים) יש 230 מכוניות משט. במקומות שונים באירופה יש לנו 75,000 מעילי גשם.

לפני 3 ימים התבלה מחסן של כרמלי תבויס 2000 בגדי קרב, ממה מלחים הגור לפדורדים, ארבעי נעלים ועוד. זה שזור אצל עוד, מחקומת האנגלים. מערבים בכך כל המפקדים משה, מקלף ועוד...

- אכלתי ארוחת קרב עם אחד שהגיע מטרב. 50 חיורקים נקנו, אבל יש קושי בחוצאחם. ביובוטלוויה עושים קשיים, בולבריה דורשת 10000 \$ בעד כל אווירון... אולי יורידו

עד 7300. 12 מוכנים לשיטה. החלטנו לשלם לבולגרים 6000 ולחזים מיד 6. חששנו יאדו וישלחו באניה בארגזים. עשית מארגזים נמשכו 5 שבועות. העברה לנמל - 10 ימים, העברה בים - 3 שבועות. יש סיכוי איפוא שיגיעו במחילת 1949.

בולגרים הסכימו להוצאת כל היהודים. ניתן רשיון לעשרה אלפים בלבד. יש קשיים במרנספורט. בהנאים גורמליים יכולים שני המנים לקחת רק 3500, אם לא תחיה ברירה - יש להקדים כמה סדק אמרי.

- אגיותינו שעמדו מול קזה - נחקמו ברירות מוחליות בשעה 5. בחשע ואפי מורידו להחזמות אח שתי האניות המצריות - אמיר מרוק (אניה דבל) וסמינה קטנה שולח מוקשים, שטורים קיבלה מאנגליה. לדעת אנשינו נשאת האניה אנשי צבא. 3 אנשינו שעשו המלחמה חזרו בשלום.

23.10.48, שבת, כ' חשוון תש"ט.

בקר מבריק (מאחמול) יוצאה אניה ב-28, רבה מעילים, שמיכות, בגדי קרב. אניה שניה תוצא בראשית נובמבר - זו תיקח כל הסחורה שקנו ויקנו. בנפולי התחילו בקניות - הסחורה היטלה מיד ארצה. יש 25 אלף כמות מזלגות וסכינים, 200 חנויות מיוחדים, 7000 כמות חמר, 2000 מעילים, 2500 בגדי-קרב, 1000 אהלים חדשים לארבעה אנשים כ"א, 40 אלף כל-בו לתפירה. נקנו עוד מצנעות, ברזנטים, מגסי גומי וכלי מטבח.

- מזכרתי קיבלתי חשבון 1.10.47-30.9.48: הוציא מאז 28.489.711 לא"י מזה 14.024.293 על החזקת וציוד (כולל כלכלה, משכורת, הוצאות אישיות, ציוד אישי וטכני, הוצאות חטיבות וקציני ערים וכו'). 4,212.000 למשכורת חחיילים, 441.468 לחיל אוויר (מחוז לקניות בחו"ל), 405.772 לחיל חים, 67,267 לחיל הנדסה, 179.155 לשרות רפואי, 1.792.635 למחבורה ורכב שכיר, 985.427 דלק, 703.741 לאכסון, 2,245.034 לביטורים, 158.594 לרכישה בארץ, 832.994 לתעשיית (שלנו) 1.04.832 לתעשיית חוץ,